

SVAR PÅ

»KOMMENTAR TILL ARTIKEL OM SVERIGES GENOMFÖRANDE AV EG:S RAMDIREKTIV FÖR VATTEN I TIDSKRIFTEN VATTEN NR 3, 2007«

av RIKARD LIDÉN

SWECO VIAK, Malmö, Hans Michelsensgatan 2, Box 286, 201 22 Malmö

e-post: rikard.liden@sweco.se

Författarna tackar så mycket för kommentar från Naturvårdsverket (Rosén Nilsson, 2007). Ett av huvudsyftena med artikeln (Lidén, Förlin och Persson, 2007) var att lyfta frågorna kring implementeringen av vattendirektivet i Sverige och skapa en debatt. Vi ser Naturvårdsverkets kommentar som en start i denna debatt.

Kerstin Rosén Nilsson nämner i sin kommentar att Naturvårdsverket och Vattenmyndigheterna inte har nått fram till författarna. Detta speglar precis det förhållande som råder i landet. De personer som idag arbetar heltid med vattendirektivet på länsstyrelser, vattenmyndigheter och Naturvårdsverket har troligen en ganska god idé om hur direktivet skall implementeras. Motsvarande situation ute i landet, hos kommuner och vattenvårdsförbund, är tyvärr det motsatta där istället frågetecknen är många. Den samverkansprocess som Kerstin Rosén Nilsson nämner upplevs ytterst lite hos berörda tjänstemän och politiker på kommunerna. Det bör påpekas att artikeln skrevs under våren och sommaren 2007 baserat på den information som då fanns tillgänglig. Författarna var vid ett flertal tillfällen under arbetets gång närvarande vid länsstyrelsernas informationsmöten om vattendirektivet och kontakt togs flertalet gånger med Vattenmyndigheten i Västerhavets distrikt. Som exempel kan nämnas att den deadline som nämns i artikeln, 22 december 2007, gällde som mål fram till början av november enligt information från Länsstyrelsen i Skåne. Vi hoppas att Vattenmyndigheterna och Naturvårdsverket tar till sig detta budskap och förbättrar informationen och driver på samverkansprocessen än mer framöver.

Kerstin Rosén Nilsson nämner att författarna inte har tagit hänsyn till möjligheten till undantag från kravet på god status i artikeln. Detta tyder på att Naturvårdsverket

delvis har missat poängen med artikeln. Vi frågar oss om det är rimligt att kraven sätts så höga att en stor andel av våra svenska vattendrag måste söka undantag. Om undantaget blir en regel är det väl något fel med systemet? Skapas då inte enbart en oproportionerligt stor byråkrati som läggs på kommuner och andra vattenförvaltare. Vi hoppas genom artikeln skapa en debatt om detta innan kraven fastställs i svensk lagstiftning.

Slutligen refererar Kerstin Rosén Nilsson precis som Länsstyrelsen i Skåne nu till det nya datumet 22 december 2009 då förvaltningsplaner skall fastställas för alla vattendistrikt. Enligt Kerstin Rosén Nilsson finns det därför tillräckligt med tid för samråd där tex statusklassificeringen, och förmodar vi åtgärdsplaner, skall kunna diskuteras och, om behov finns, överklagas. Författarna hoppas att Kerstin Rosén Nilsson har rätt i detta men vill påpeka att två år är en kort tid och att erfarenheterna av vattendirektivets implementering hittills visat att processen inte är enkel eller rättfram. Vi hoppas att vi två år framåt i tiden inte behöver skriva en liknande artikel för att påpeka att förvaltningsplaner tas fram i sista minuten i en process utan insyn från de som faktiskt kommer att förvalta våra svenska vatten i framtiden.

För författarna

Rikard Lidén, SWECO VIAK

Referenser

Rosén Nilsson K., 2007. Kommentar till artikel om Sveriges genomförande av EG:s ramdirektiv för vatten i tidskriften VATTEN nr 3, 2007. VATTEN 63:4, 329–331.

Lidén R., L. Förlin och O. Persson, 2007. Är kraven enligt EU:s vattendirektiv rimliga? – En fallstudie av Vegeåns vattendrag. VATTEN 63:3, 2007, 221–229.

